

1978

Jubileumi hangverseny*

Több mint egy évszázados múltra tekinthet vissza Baján az öntevékeny zenei mozgalom. Az újabb fellendülést 1958-tól számíthatjuk: akkor alakult újjá a Liszt Ferenc Énekkar, mely a József Attila Művelődési Központ művészeti csoportjaként dolgozik, Vigh László és Vigh Lászlóné karnagyok vezetésével.

A jelenleg mintegy negyven főt számláló vegyeskar tagjainak negyede kezdettől fogva együtt énekel. A mostani és a régi dalosok sok szép emléket őrizhetnek a közös próbákról, koncertekről, a kilenc külföldi útról, a mind magasabb elismerést hozó országos minősítő hangversenyekről. A több ízben elnyert aranykoszorús fokozat után legutóbb a „fesztiválkórus” minősítést is megkapta az együttes.

A napokban a jubileumi koncert első részében a szekszárdi Liszt Ferenc Pedagógus Kórus és a Kecskeméti Városi Vegyeskar szerepelt. A Tolna megyei vendégek műsorából kiemelkedett Liszt A munka himnusza című műve, melyet Marczis Demeter operaénekes adott elő, Thész László biztos támaszt jelentő zongorakíséretével. Az együttes karnagya Fertőszöginé Huth Erzsébet. A kecskeméti kórus Rozgonyi Éva vezényletével a tőlük megszokott kulturáltsággal énekelt néhány reneszánsz kórusdalt, majd Kodály Pange Lingua című ciklusát adták elő Ordasi Péter értékes orgonakíséretével.

Ezt követően a bajai kórus mutatkozott be ismételten, a lelkes közönség előtt

A gazdag, változatos műsor és a megszólaltatás színvonala egyaránt azt bizonyította, hogy a bajai Liszt Ferenc Énekkar a megye zenei életének jelentős tényezője. Négy évszázad kórusmuzikájából adtak válogatást: a reneszánsz madrigáloktól barokk oratóriumrészleten, romantikus operakóruson keresztül az utóbbi évtizedek magyar szerzőiig ívelt a műsor. Már ez önmagában is az éneklők és a vezetők helyes célkitűzéseit tükrözte: hallgatóságukat a muzsika sokféle stílusával, sokféle kifejezési formájával akarták megismertetni. Úgy tűnt, mind a karnagyok, mind a dalosok jól érzik magukat ebben a sokszínű világban, s ha talán nem is egészen egyénítve, de megtalálják a megfelelő hangvételt a régi muzsikához majd Verdihez és Mendelssohnhoz éppúgy, mint Udvardi és Bartók műveihez.

A kórus mindehhez jeles hanganyaggal rendelkezik. Legszebben az akkordikus szerkezetű tételekben közép hangerővel szólalt meg. Itt sejtettük meg tartalékaikat, a még színesebb hangzás, még gazdagabb kifejezési készség kifejtésének biztosítékát.

* Petőfi Népe, 1978. 11. 29., 8. o.

A Vigh László által vezényelt művek sorából Deák-Bárdos György Eli, eli című sötét színekben és harmóniákban pompázó darabja és Udvardi László Tél című kompozíciója tetszett legjobban. A karnagy elképzelése híven szolgált a zeneszerzői mondanivalót.

Vigh Lászlóné a német népdalok hangját idéző lírai Mendelssohn-kórossal és Bartók Négy szlovák népdalának lendületes fináléjával bizonyította legszebben karvezetői rátermettségét. A Bartók-mű zongorakíséretét Dobai Tamás színvonalasan játszotta.

Befejezésül a kórus névadójának az alkalomhoz illő Magyar ünnepi dalát adta elő az egyesített énekkar, Vigh László vezetésével.

A hangverseny méltó lezárása volt húsz év eredményekben gazdag munkájának és nyitánya a következő évek fejlődésének, a további sikereknek.